

Лудовикъ ся дигна срещу Българи-тѣ, да ги изгони, но неможи. Слѣдъ това Българи-тѣ си разширихъ предѣлы-тѣ отъ Будинъ до рѣкѣ Тиссѣ, и отъ Тимогъ до сръбскѣ-тѣ Моравѣ.

Въ туй време ся сѣяше христіанство-то между дунавски-тѣ, панонски и тиски Българи; но Мортагонъ като не бѣше никакъ расположенъ къмъ туй свято нѣщо, наказваше съ лютѣ смърть покръщаны-тѣ Българи и тѣхны-тѣ вѣроучители, както умори и едринскія епископъ Еммануила.

Въ туй време Гърцы-тѣ искахъ да помогнѣтъ на христіаны-тѣ въ Българіѣ, но неможехъ: защото бѣхъ заключили тридесетогодишенъ миръ; за туй ся споразумѣхъ тайно съ Угры-тѣ, които често нападахъ на българско-то царство въ Паноніѣ, додѣ найсетнѣ го презехъ. Гръцкій царь предлагаше на Мортагона да пусни христіаны-тѣ отъ земѣ-тѣ си, но той нити чуваше това, но еще силеше да ги обърне въ идолопоклонство. Мортагонъ умре въ 836 г.

Пресіанъ или Владимиръ

836—843.

Подиръ Мортагона ся въцари братъ му Пресіанъ, (нареченъ послѣ Владимиръ). Той бѣше миролюбивъ, благодравенъ и милосърдъ царь, желаше да нареди и утвърди онова, що бѣше останало отъ баща му, и да успокои държавѣ-тѣ си, която ся намѣрваше между язычество-то и хри-